

slag, som af 2 ærede Landsthingsmænd er omtalt at ville kunne forventes stillet ved Sagens 3die Behandling — skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg virkelig ikke troer, at Markfreden vilde være tjent med en saa almindelig Skydningstilladelse for Alle. Jeg troer virkelig, at der blandt Brugerne paa Landet ere Mange, som ikke vilde glæde sig ved at see sig omringede af en talrig Skare af Jagtberettigede eller Jagtliebhave. Ved denne Leilighed troer jeg ikke, det vil være upassende at nævne som et Exempel, som vel ikke kan finde umiddelbar Anvendelse her, men som dog vil kunne holdes for Die, hvorledes en lignende Retning har viist sig at ende i et andet Land. Der blev saaledes i Frankrig ved den første Revolution givet aldeles ubunden Frihed til at jage; men Følgen heraf var, at man allerede i det paafølgende Aar saae sig nødsaget til at søge denne Frihed indskrænket ved at fastsætte en Forsigtelse til at løse Skydebevilling, saaledes at ikke engang den hidtil jagtberettigede Grundeier turde skyde sit eget Wildt, uden at have løst en saadan Skydebevilling. Hvad der taler for det Hensigtsmæssige heri, idetmindste i Frankrig, er, at en saadan Bestemmelse har holdt sig siden 1790 igjennem de talrige Revolutioner i dette Land og til Dato, saa at endnu i dette Dieblis i Frankrig ingen Jagtberettiget eller Grundeier tør skyde sit eget Wildt, uden at erlægge en Sum af 25 Fr., som i vore Penge udgjør c. 8 Rbd; og, naar man deraf vil drage en Lære for os selv, vil den blive, at det ikke er tilraadeligt at løsgive Jagten for enhver Lysthavende.

Wessely: Jeg skal blot tillade mig den Bemærkning, i Anledning af hvad den ærede sidste Taler har yttret, at jeg troer, det grunder sig paa en Misforstaaelse, naar han har sagt, at det Endringsforslag, som er antydet at skulle fremkomme ved tredie Behandling af min ærede Nabo, skulde gaae ud paa at give en almindelig Tilladelse til at gaae paa Jagt; det troer jeg ikke er Hensigten eller Meningens af dette Endringsforslag. Jeg troer, at Hensigten er, at Jagtretten bliver, hvor den er, og der ikke derved er Tale om at berøve Nogen Jagtretten eller at give Jagtretten til nogen Anden end den,

som for Diebliffet er i Besiddelse af den; men det er kun Meningens at give Tilladelse til, at den, som driver en Jord, kan nedskyde Wildtet. Det er, saavidt jeg har opfattet den høitærede Premierminister, af ham indrømmet, at Wildtet tilhører Ingen, at Wildtet vel findes i en Skov og derfra kan gaae ud, men at det, saasnart det forlader Jagteierens Skov, da ikke kan siges at tilhøre Nogen. Dersom dette er rigtigt — og derom har jeg ingen Tvivl — saa seer jeg ikke, hvad der kan være til Hinder for at give Enhver, der dyrker en Jord, eller, som har fæstet en Jord, Ret til at skyde saadant Wildt. Men deraf følger ingenlunde, at Enhver skulde have Tilladelse til at gaae paa Jagt, eller at Enhver skulde have Jagtret.

Syholm: Jeg veed ikke, om det maatte være mig tilladt til denne Ytring at føie den Bemærkning, at jeg vist aldrig har mistænkt den ærede Forslagsstiller for at have til Hensigt med dette Endringsforslag at frigive Jagten til Alle og Enhver; men at jeg derimod holder mig overbevist om, at Følgen af en saadan Lovbestemmelse vilde være den, at overmaade Mange idetmindste, om ikke Alle, ville benytte den til at gaae paa Jagt, især saavidt de have Fornøielse deraf. Og at det vilde være den naturlige Følge af en saadan Lovbestemmelse, synes mig ligger klart for Dagen; thi den eneste Maade, hvorpaa man kunde have Nytte af denne Skydetilladelse, vilde dog være den, at man medtog Bøsse i Marken. Naar man nemlig skulde indskrænke sig til først at gaae hjem og hente sin Bøsse, eller maaskee kjøbe en, naar man saae Wildtet, saa vilde man i de fleste Tilfælde ikke kunne sørge for sin Markfred.

Steffensen: Da den ærede 3die Landsthingsmand for 2den Kreds (Kirc) ikke tiere kan tage Ordet, skal jeg tillade mig den Bemærkning, at, naar vi skulle følge Frankrigs Exempel, saa vilde vi komme ind paa Ting, som vi vist ikke vilde holde af. Da jeg nu har reist mig, skal jeg tillade mig at yttre, at jeg ikke kan andet end være enig med den næstsidste ærede Taler i det Forslag, han gjorde, at det nemlig vilde være den nemmeste Maade at komme til at saae Markfred, naar man skjøb det Wildt ned, som gjorde Skade, imod at man